

CARAMITRU, Domnica D.

Născută la 20 decembrie 1920. Din Constanța. Domiciliu obligatoriu 4 ani și 2 luni, din 1951.

CARAMITRU, Gheorghe.

Student. Arestat în 1948. A trecut prin Jilava și Gherla, unde a murit în 1952.

CARAMITRU, Ion. Arestat în 1948. Condamnat. A trecut prin lagărele de la Ocnele Mari și Midia, unde a lucrat în brigăzile de pedepșiți ”în sârmă”.

CARAMITRU, Petre. Colonel. După 23 august 1944, director de cabinet la Ministerul de Război. Arestat în 1949.

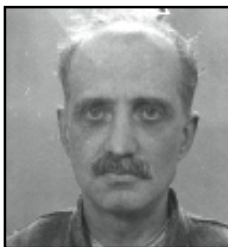
CARAMUZ, Gheorghe, D. Născut la 10 noiembrie 1922, în Bulgaria. Din Constanța. Domiciliu obligatoriu 2 ani.

CARANAUM, Leonida D. Născut la 10 iunie 1902. Din Dobrogea. Condamnat în 1949 la 2 ani închisoare.

CARANDINO, Lilly. Născută în 1908. Din București. Absolventă a Conservatorului din Paris. (S-a căsătorit la Paris cu Nicolae Carandino.) Actriță la Teatrul ”Bulandra”. Arestată (împreună cu soțul), cu conducerea P.N.Ț-ului, la 14 iulie 1947, după episodul Tămădău. Condamnată la 6 luni închisoare. A trecut prin penitenciarele M.A.I și Văcărești.

CARANDINO, Lucreția. Din București. Profesoară de limba română. Arestată. Condamnată. A trecut prin Jilava și Mislea.

CARANDINO, Nicolae. Născut în 1905, la Brăila. Gazetar ilustru în perioada interbelică. Traducător de limbă greacă. Studii de Drept la București și Paris. A colaborat la ”*Credința*”,

”*Curentul*”, ”*Facla*” (1944-1947). Membru P.N.Ț. La propunerea lui Iuliu Maniu, a încercat să fugă în străinătate. A căzut în capcana întinsă de Securitate la Tămădău. Arestat la 14 iulie 1947. Condamnat la: 6 ani temniță grea și 2 ani degradare civilă, pentru ”crimă de complot în scop de trădare”; 6 ani închisoare, pentru ”tentativă de trecere frauduloasă a frontierei”; 6 ani închisoare, pentru ”surpare a ordinii constituționale” (sentința 1.988/11 octombrie 1947). După 8 ani de închisoare, la Galați și Sighet, a fost trimis cu domiciliu obligatoriu în comuna Rubla-Bărăgan.

CARANFIL, Gheorghe T. Din București. Condamnat în 1951, la 2 ani muncă silnică în lagăr.

CARANICA. Din Constanța. Farmacist. Condamnat. Detenția la Ocnele Mari.

CARANICA, Alexandru. Din județul Constanța. Arestat la 30 octombrie 1948. Torturat în timpul anchetei la Securitatea Constanța. Condamnat la 15 ani temniță grea, 5 ani degradare civilă (sentința 65/2 februarie 1949), pentru ”uneltire contra ordinii sociale”. Detenția la Pitești, Gherla, Baia Sprie.

CARANICA, Despa. Născută la 4 iulie 1920. Absolventă a Academiei Comerciale (1941) și a Facultății de Medicină (1949). Arestată în iulie 1958. Condamnată la 25 de ani muncă silnică, pentru că a citit poezii de Radu Gyr și Nichifor Crainic. Eliberată la 28 iulie 1964. S-a căsătorit cu un fost deținut politic, dr. Blazius Olariu.

CARANICA, Gheorghe. Născut la 15 septembrie 1917, în localitatea Veria - Grecia. Din Constanța, str. Ștefan cel Mare nr. 59. Contabil. Partizan din lotul Vătășelu Nicolae. Arestat la 29

octombrie 1958. Condamnat de Tribunalul Militar al regiunii a II-a militară la 25 de ani muncă silnică, 10 ani degradare civilă și confiscarea averii (sentința 13/2 februarie 1959, președinte – colonel de justiție Dumitru Adrian), pentru “uneltire contra ordinii sociale”. Detenția la Constanța, Gherla, Peninsula. Eliberat în 1964.

CARANICA, Gheorghe. Condamnat în 1949. A murit în închisoarea Târgu Ocna (bolnav de tuberculoză), în 1953.

CARANICA, Gula. Arestat. Condamnat la închisoare administrativă. În 1951 se afla la Ocele Mari (era mereu schingiuit de tortionarii veniți de la Pitești, sub conducerea lui Ion Samson și Constantin Gemeniuc).

CARANICA, Marica. Născută la Constanța. Arestată în 1945. Detenția la Târgu Jiu.

CARANICA, Mihai. Condamnat. A trecut prin Jilava, Gherla și Baia Sprie.

CARANICA, Nicolae. Din Dobrogea. Țăran. Arestat în 1949. Judecat cu unul din loturile de partizani din zona Babadag. Condamnat. Detenția în lagărele de la Canal.

CARANICA, Steluța M. Născută la 1 februarie 1924, în Constanța. Din Constanța. Domiciliu obligatoriu, 18 luni.

CARANICA, Tasu. Din București. Condamnat.

CARANICA, Victoria C. Arestată la 8 noiembrie 1945, de la manifestația din Piața Palatului Regal.

CARANICOLA, Zehnda I. Născută la 2 noiembrie 1934, în Grecia. Din Constanța. Domiciliu obligatoriu, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

CARANICU, Dumitru. Din București. Condamnat.

CARAPANEA, Elena. Din județul Dolj. Domiciliu obligatoriu, din 1951.

CARAPANTEA. Din Lugoj. Măcelar. Parașutat în România, în 1945, trimis de grupul de la Viena pentru a aduna informații despre situația din țară. Arestat.

CARAPCEA, Gheorghe I. Născut la 9 noiembrie 1899, în județul Călărași. Arestat în 1951. A murit la 4 aprilie 1952, în lagărul “5 Culme”.

CARAS, Mihai I. Din satul Iacobeni, comuna Vlădeni - Iași. Domiciliu obligatoriu.

CARASIEVICI. General. Arestat. Detenția la Jilava.

CARASIMU, Sofia N. Născută la 2 mai 1943, în Mangalia. Din Constanța. Domiciliu obligatoriu, 2 ani și 2 luni.

CARASOL, Maria. Din comuna Siliștea. Țărăncă. Arestată după revolta țărănească din comună (împotriva colectivizării), de la 7 iulie 1950.

CARASTERE, Mihai. Născută la 18 octombrie 1933, în Bulgaria. Din Constanța. Domiciliu obligatoriu, 2 ani.

CARASTOIAN, Gheorghe. Din comuna Valea Teilor - Tulcea. Țăran. Arestat în 1949, împreună cu un grup de partizani din zona Babadag.

CARASTOIAN, Ion. Din comuna Valea Teilor - Tulcea. Țăran. Arestat în 1949, împreună cu un grup de partizani din zona Babadag.

CARASTOIAN, Tudor. Din comuna Valea Teilor - Tulcea. Țăran. Arestat în 1949, împreună cu un grup de partizani din zona Babadag.

CARATA, Alex S. Născut la 12 mai 1923, în comuna Șocariciu – Ialomița. Din Constanța. Domiciliu obligatoriu 10 luni.

CARATANĂ, Nicolai. Născut în ianuarie 1914, în Grecia. Din comuna Lătești – Ialomița. Arestat. Condamnat de Tribunalul Militar Constanța la 24 de ani muncă silnică, 9 ani degradare civilă

și confiscarea averii (sentința 352/4 august 1958, președinte – locotenent magistrat Petrescu Teodor), pentru “uneltire contra ordinii sociale”.

CARATANĂ, Nicolae Gh. Născut

la 14 iulie 1914, la Haropani - Macedonia. Stabilît în 1940 în comuna Coșgealac - Constanța. Povestitor și poet aromân. Arestat în 1949 de Securitatea

Constanța și torturat în timpul anchetei. Condamnat în 1951 la un an închisoare. Detenția la Peninsula. După expirarea pedepsei a fost trimis cu domiciliu obligatoriu, în comuna Lătești – Bărgăan. În 1958 a fost din nou arestat și condamnat. Eliberat în 1964.

CARATAȘ, Alexandru. Născut la 12 mai 1923, în județul Ialomița. Domiciliu obligatoriu, 10 luni.

CARATAȘ, Cornel. Din Dobrogea. Arestat și torturat la Securitatea Constanța. Condamnat. A trecut prin Jilava și Aiud.

CARATAȘ, Dumitru M. Născut la 24 decembrie 1924, în Bulgaria. Din Constanța. Arestat 9 luni.

CARATAȘ, Georgeta V. Născută la 20 aprilie 1955. Din Constanța. Domiciliu obligatoriu, împreună cu părinții, 3 luni.

CARATAȘ, Vasile. Născut la 25 iulie 1930, în Balcic-Caliacra. Stabilît în comuna Pantelimon de Jos - Constanța, în 1940. Arestat. Condamnat la un an închisoare, pentru “omisiune de denunț”.

CARATAȘ, Vasile Gh. Născut la 31 ianuarie 1914, în Bulgaria. Din comuna Râmnicu de Jos - Constanța. Agricultor.

Arestat la 4 septembrie 1950. Condamnat de Tribunalul Militar Constanța la 12 ani temniță grea și 5 ani degradare civilă (sentința 422/27 octombrie 1950, președinte – maior magistrat Sandrea Gheorghe), pentru “uneltire contra ordinii sociale”.

CARATAȘ, Vasile T. Născut la 13 iunie 1930. Din Constanța. Arestat la 9 octombrie 1950. Condamnat la un an închisoare (sentința 449/1 decembrie 1950).

CARATAȘ, Zoița I. Născută la 17 august 1935, în Bulgaria. Din Constanța. Domiciliu obligatoriu, 4 ani și 2 luni.

CARATAȘU, Mihail. Din București. Condamnat.

CARAVAN, Ion I. Născut în 1924, în comuna Siliștea - Constanța. Inginer silvic. Arestat la 7 martie 1953. Condamnat la moarte. A murit la 4 decembrie 1955, în închisoare.

CARAVAN, Iulian I. Născut la 12

februarie 1921, în comuna Siliștea - Constanța. Student la Facultatea de Agronomie din Iași. Combatant pe frontul de rășărit (unul dintre cei 230 de soldați salvați - morți 770 - din naufragiul unui vapor plecat din Crimeea) și pe frontul de vest. Membru P.N.Ț. din 1939. Arestat la 28 august 1946. Bătut cu sălbăticie în timpul anchetei, de Doicaru și Victor Dușa. Condamnat la 10 ani închisoare. A trecut prin penitenciarele M.A.I., Jilava, Peninsula și Constanța. Eliberat în decembrie 1955. Rearestat în 1958. Condamnat la 8 ani închisoare. A avut o atitudine demnă și

i-a ajutat pe deținuții ce nu aveau putere să-și îndeplinească norma de muncă pentru a nu fi pedepsiți.

CARAVASILI, Nicolae D. Născut la Chișinău, în 1895. Văr cu Caravasili Vasile. Comisar de poliție la Cahul, în 1920. După cedarea Basarabiei s-a refugiat la București, unde a fost tot comisar de poliție. Arestat în 1956. Condamnat la 7 ani muncă silnică. Eliberat în 1963, a murit în același an.

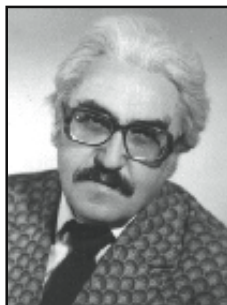
CARAVASILI, Vasile. Născut în 1882, la Cahul - Basarabia. Arestat de N.K.V.D., la 6 iulie 1940. Condamnat pentru „luptă activă împotriva mișcării revoluționare”. Deportat în Kazahstan. A murit în 1943 în lagărele staliniste.

CARAVEȚEANU, Maria Gh. Născută la 15 decembrie 1949, în comuna Sânpetru Mic - Timiș. Din Ovidiu - Constanța. Domiciliu obligatoriu, împreună cu părinții, 4 ani.

CARAVIA, Ion-Tiberiu. Născut în 1909, în București. Diplomat al Academiei de Științe Economice. A intrat în mișcarea naționalistă și creștină, în 1934. A publicat în presa timpului. A colaborat cu S. Tudor, N. Carandino, C. Noica și P. Manoliu. Deținut politic - 1938-1939. În 1941 a fost condamnat la 5 ani închisoare, în contumancie. Combatant pe Frontul din Răsărit. În august 1944 (se afla la Sibiu) intră în rândurile mișcării de rezistență. Arestat, anchetat și torturat 8 luni, de N.K.V.D., la Sibiu. După 1948 reușește să scape de o nouă arestare, schimbând localitatea. Este prins, anchetat și dat afară din serviciu. A fost urmărit permanent de Securitate. În 1989 a dispărut de la domiciliu. A fost găsit, după 4 zile, dezbrăcat, dehidratat și flămând, în pădurea din preajma Școlii de Securitate Otopeni. A fost dus la

Spitalul de Urgență, unde s-a încercat „neidentificarea” lui. În cele din urmă a fost totuși descoperit de familie, dar îngrijirile ulterioare au fost zadarnice. Înmormântarea sa a fost supravegheată de un securist.

CARAVIA, Paul. Născut în 1927,

la București. Student la Facultatea de Litere și Filozofie. A intrat în mișcarea de rezistență anticomunistă în septembrie 1944. A participat la mitingul

din Piața Palatului, la 8 noiembrie 1945. Membru în grupul „Rugul Aprins”, de la Mănăstirea Antim. Arestat în mai 1949, din incinta facultății. Condamnat la 8 ani închisoare, pentru „uneltire (crimă) contra ordinii sociale” (C.P. 209 pct. 3). A trecut prin penitenciarele Rahova, Jilava, Uranus, Ministerul de Interne (reanchetat), Jilava, „reeducarea” de la Gherla (spitalizat în 1950), iar Jilava, Rahova și Văcărești (spitalizat în 1955). A fost eliberat în 1956. Și-a câștigat existența ca portar (după evenimentele din Ungaria, din 1956, a fost dat afară din funcția de portar ca „necorespunzător”) și bibliotecar. În 1966 și-a reluat studiile și, în 1970, a absolvit Facultatea de Filosofie. A ajuns cercetător științific, dar nu i s-a permis să-și dea doctoratul (pe care a reușit să-l definitiveze abia în 2000). În 1983 a fost supus unei operații pe cord deschis în S.U.A. (cu ajutorul prietenilor). A fost permanent urmărit de Securitate. Din 1990 a activat la Inspectoratul pentru Cultură București (consilier-adjunct), la

Institutul Român pentru Drepturile Omului și la Institutul Național pentru Studiul Totalitarismului. I se datorează lucrările: „*Biserica întemnițată*“ (și în engleză), „*Gândirea interzisă – cărți cenzurate*“, altele așteptându-și rândul spre a fi publicate.

CARAZA, Grigore. Născut la 1 februarie 1929, în comuna Poiana Teiului-Neamț, învățător. Membru al organizației anticomuniste „Gărzile Decebal”. Arestat la 31 august 1949. Condamnat la 8 ani închisoare (sentința 166/1950). A trecut prin Jilava și Aiud. La eliberare a fost dus cu domiciliu obligatoriu, la Răchitoasa, în Bărăgan. La 20 septembrie 1959 a fost, din nou, condamnat la 23 de ani muncă silnică (sentința nr. 19). Detenția la Aiud, unde a fost ținut la izolare pentru că a refuzat să accepte „reeducarea”. Eliberat la 1 august 1964. În 1970 i s-a înscenat un al treilea proces, în urma căruia a fost condamnat la 10 ani muncă silnică. Detenția la Aiud. Eliberat (cu reducerea pedepsei). În 1977 s-a expatriat, devenind ulterior cetățean al S.U.A. Iată un fragment din relatările sale: „... La Aiud s-a făcut o izolare perfectă între Fabrică, secția, celular și Zarcă. La secția întâi, aripa dinspre fabrică a fost amenajată special, făcându-se circa 20 de celule de pedeapsă. Obloanele de la geamuri au fost ținute în cuie, pe jos ciment, pereții au fost spoși cu un grund amestecat cu sare pentru a fi mereu umezi. Din perete, manevrat de pe coridor, se lăsa un fel de pat din plăci

aglomerate, între orele 22 și 5 dimineața. Fără sobă, celula avea doar o tinetă pe care nu aveai voie să te odihnești. Acei ce refuzau reeducarea și mai erau și pedepsiți erau aruncați în aceste celule groaznice, în special în timpul iernii, unde, în afară de faptul că timp de 17 ore pe zi trebuiau să stea în picioare, ei aveau dreptul doar la o singură masă o dată la trei zile, iar în fiecare seară primeau o cană cu apă cu foarte multă sare. Ca îmbrăcăminte aveai voie la bonetă, zeghe, pantaloni, bocanci de obicei pe același picior, apoi o cămașă și o pereche de indispensabili. Toată această îmbrăcăminte era numai zdrențe, iar pătura ce o primeai, seara, trebuia să-ți fie și velință și saltea, în afară că era numai găuri, nu era nici întregă. De obicei era jumătate tăiată ori pe lung, ori pe lat. La izolare, sau în orice situație erai scos din Zarcă, te duceau cu pătura în cap, îmbrâncit, înjurat și lovit. Reeducaților li s-au creat condiții avantajoase deosebite, care constau în mâncare mai bună, pat cu saltea, cearceaf, perne, pături noi, căldură în dormitor, apoi cărți de citit, scrisori, pachete și vorbitor cu familia. Patru ani de zile reeducarea a păstrat proporții moderate, până în 1962, când a început furia. Din Zarcă unde se găseau oamenii de vârf, aceștia toți au fost scoși și duși în celular, iar în locul lor veneau cei ce spuneau un categoric „NU” reeducării. Aici s-a petrecut un lucru inexplicabil pentru mine. Oamenii care executaseră 10, 15, 20 ani închisoare și chiar peste, în care timp nu li s-a putut reproșa nimic, oameni ce s-au jertfit pentru un crez, oameni care mai presus au pus Patria și Neamul au căzut deodată. S-au dărâmat munți, au căzut păduri seculare, s-au prăbușit Omul și Caraimanul, Negoitul

și Moldovanul și a rămas doar unul singur, prinț și la propriu și la figurat, pe care în sinea mea l-am numit Bătrânul Ceahlău. Odată cu el au rezistat prăpădului mici sau modeste stânci care nu s-au prăbușit la vale, brazi și brăduleți pe care furtuna nu a reușit să-i smulgă din rădăcină. Au rezistat numai aceia decși să moară decât să-și vândă sufletul și să părăsească o poziție pe care se aflau, convinși fiind că e cea mai bună. Eram în această perioadă în Zarca. La Club vorbeau fostele vârfuri și administrația închisorii hotărâse să ne ducă și pe noi. Fără să ne sfātuim, căci comunicarea era imposibilă, am refuzat. Au forțat lovindu-ne și scoțându-ne în brânci, dar ne țineam de paturile de fier și de ușorii uși. Ne-au instalat atunci difuzoare pe coridor și deschizându-ne vizetele ne obligau să ascultăm. Zadarnic îfundam noi vizeta cu păturile de pe pat. Eram bolnav de T.B.C. și aveam dese hemoptizii. În iarna 1963-1964 am stat 65 de zile la izolare. O, Dumnezeu m-a salvat din bezna celor 21 de ani. În toamna anului 1962, când Zarca a fost populată cu cei care au refuzat în mod categoric reeducarea, eram în cele 60 de celule pe câte două nivele, circa 250 de deținuți. Supliciile la care am fost supuși au subțiat rândurile noastre, oamenii trecând treptat în rândul dezertorilor care era mult mai mare. Printre cei care au contribuit la capitularea de pe poziția de demnitate din Zarcă și trecerea în rândul reeducaților a fost teologul de tristă amintire Valeriu Anania, de altfel orator bun, care se adresa, asistat de călăul colonel Crăciun: - Auzi tu, frate, tată sau bunic din Zarcă. Acasă cu mâna streășină la ochi, în prag, vă așteaptă o soră, un frate, nepot, soția sau o mamă îmbătrânită și cu ochii secați de lacrimi.

O vorbă bună, un cuvânt, o șoaptă frate drag, ce zici?!... Și de fiecare dată rupea 4, 5, 6 dintre noi. Prietenul cel mai bun mi-a zis: - Grigore, iartă-mă, nu mai pot! Și s-a dus. Mergeau și renunțau la trecut, la luptă, la onoarea de om, pentru a se pleca în fața Iudei ca s-o servească docil... Simțeam că se apropie sfârșitul și pentru noi. Zilnic plecau 50, 60 sau chiar o sută. Pe 29 iulie 1964, în curtea dintre Secție și Fabrică s-au aranjat bănci. Pe cele din față s-au așezat cei câțiva zeci din Zarcă. În spate cei vreo mie care nu se eliberaseră încă, bineînțeles și turnătorii care erau lăsați tot la sfârșit. Colonelul Crăciun a spus: "Dragi tovarăși, vă spun tovarăși pentru că din momentul de față toți sunteți liberi. Urmează ca în câteva zile să plece chiar și ultimul dintre voi. Cei din Zarcă ce plecați NEREEDUCAȚI, ați ÎNVINS. În acest moment s-a întâmplat ceva cu totul neașteptat. Oamenii care se aflau în spatele nostru și pe laterale, ca la o comandă, au sărit peste bănci și deodată ne-am simțit cuprinși de mâini și îmbrățișați de cunoscuți, prieteni sau deținuți pe care nici nu-i văzusem niciodată. "AȚI ÎNVINS"- spuneau cu toții. Ceilalți nu mai putuseră rezista presiunilor. Ne-au dat lacrimile." Cincizeci și șase nu obosiseră așteptând, învinseseră, ieșeau din temniță cu fruntea sus.

CARAZA, Vasile Gr. Născut la 30 martie 1906, în comuna Farcașa - Neamț. Din Piatra-Neamț. Plutonier major de jandarmi. Arestat în 1950. A murit la 4 februarie 1951, în spitalul penitenciarului Văcărești.

CARDASEU, Gheorghe Gh. Născut în 1907. Prizonier în U.R.S.S. În 1965, la întoarcerea în țară, a fost trimis direct la Gherla.